

प्रणिपत्येत्यादि । ततस्तीरप्राप्तेरनन्तरं वारीणां पतिः समुद्रः १३ सर्गः
रामं प्रणिपत्य वचनं जगाद हितमात्मनोरामस्य पथ्यमायता ज०म०
वागामिनि काले गङ्गावलम्बी गङ्गावलम्बनशीलः संमूर्णत्वाद्वा ऊ
र्यस्य स गङ्गावलम्बिवा ऊः संस्कृते ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घानः प्राकृते
तु पुंलिङ्गे उकारस्य दीर्घत्वं विभक्तिसकारस्य च लोपः उरूर्महान्
हरिः हरितोयस्तमालः वहला घना तस्यैव छाया यस्य तमिति
पूर्वाद्धं निरवद्यमिति पूर्वस्मिन्नद्धं प्राकृतस्याभावात् निरवद्यं
पश्चादद्धं तु संकीर्णमेव ॥ ८ ॥

प्रणिपत्येत्यादि । ततस्तीरप्राप्त्यनन्तरं वारीणां पतिः समुद्रः म०
रामं प्रणिपत्य प्रणम्य वचनं जगाद कीदृशं वचनं आयतावुत्तर
काले हितं आत्मनोरामस्य च पथ्यं कीदृशः समुद्रः गङ्गावलम्बन
शीलौ बाह्व यस्य संस्कृते रिचोऽवे इत्यनेन कृतररेफस्य द्रोद्रीति
लोपः पूर्वस्य दीर्घत्वं प्राकृते तु पुंलिङ्गे उकारस्य दीर्घत्वं सिलो
पश्च रामं कीदृशं वहलानिविडा उर्वूर्महतोर्हरितमालयो
रिव शुक्रवृक्षविशेषयोरिव छाया कान्तिर्यस्य शुक्राहिकपि
भेकेषु हरिर्ना कपिले चष्वित्यमरः प्राकृते हरिच्छब्दस्य तलो
पोऽन्त्येभ्यञ्जनस्येत्यनेन पूर्वाद्धं निरवद्यमिति वचनशब्दस्य दन्त्या
न्तत्वात् प्राकृतस्य पूर्वाद्धेन सम्भवः तेन केवलसंस्कृतत्वान्निर
वद्यं उत्तराद्धन्तु संकीर्णमेव ॥ ८ ॥

तुङ्गागिरिवरदेहाग्रगमं सलिलं समीरणोरस
हारी । अहिमोरविकिरणगणोमाया संसारकारणं
ते परमा ॥ ९ ॥